

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Med. III. De agonia & oratione Christo in horto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

buntur pauci & breves præ amoris magnitudine, quæ in DEVM, tuamque & aliorum Animas flagrabis.

MEDITATIO III.

Pro 6. Die.

DE AGONIA ET ORATIONE CHRISTI
IN HORTO.

Scopus.

*Preparationis solidæ ad tribulationes excipien-
das studium.*

Punctum I.

Confidera I. Cur Christus, etiam si ab ipso jam Conceptio-
nis suæ puncto clarissimè cognoverit omnia tormenta & do-
lores, qui in præsentis Agonia ipsi proponebantur, & sangui-
neum sudorem eliciebant, nunquam tamen hanc considera-
tionem seridè & cum tristitia susceperit, donec ipsum Passio-
nis tempus appropinquavit, videlicet ut iterum suo exemplo
nos doceret, ne de tribulationibus futuris ante tempus mi-
serum solliciti, tristèlque essemus, sed expectaremus, donec
ipsum easdem sustinendi tempus adveniat.

Confidera II. Quàm prudens & necessarium sit hoc nota-
tum omnibus in hac vita per multas tribulationes ad Patriam
supernam tendentibus, ne scilicet ante tempus miseri esse ve-
lint, & crucem graviores sibi per antecedentem immato-
rum timorem efficiant; nam, ut rectè Thomas de Kemp. l. 1.
c. 30. Quid importat sollicitudo de futuris contingentibus,
nisi ut tristitiam super tristitiam habeas? sufficit dici malum
sua. Vanum est & inutile de futuris conturbari, quæ sunt
nunquam evenient.

Confidera III. An non & tu hæcenus ejusmodi vanis co-
moribus subjectus fueris, & quomodo eisdem deinceps de-
vitare velis, totum te in sinum suæ vultus DEI providentia
conijciendo, & cum Heli dicendo: *Dominus est, quod*

bonum est in oculis suis, hoc faciat.

Colloquium.

Punctum II.

Considera I. Cur imminente Passione Christus in montem Oliveti exiiverit, ibique assumptis tribus tantum Discipulis Petro, Jacobo, Joanne orationem, & quidem talem: *Pater, si possibile est, transeat a me calix iste: Seruum tamen non sicut ego Solo, sed sicut tu.* Matt. 26. peregerit, nimirum ut absolutissimum exemplar relinqueret, docereturque, quid appropinquante aliqua tribulatione agere debeamus, videret 1. Confugere ad Misericordiam DEI per montem Oliveti significatam. 2. Exercere actus *Fidei*, quæ credamus, hanc tribulationem à DEO singulari cum Providentia mitari: *Spei*, quæ certò confidamus, ipsum non permissurum, ut super id, quod possumus, tentemur, sed facturum etiam cum tentatione proventum: & *Charitatis*, quæ nihil aliud, nisi solium DEI beneplacitum inquiramus; hæ enim virtutes per tres illos Discipulos sunt indicatæ. 3. Per humilem & ferventem orationem, cum debita tamen Indifferentia factam, amotionem imminenti mali petere.

Considera II. Quam solidus hic & perfectus sit modus tribulationes imminentes excipiendi, ita ut nihil à Prudentissimo quoque perfectissimoque Homine requiri amplius possit.

Considera III. Quomodo tu hactenus hunc modum observaveris, aut observare deinceps velis. Colloquium.

Punctum III.

Considera I. Quos effectus & fructus Christus ex hac sua Oratione & Fiducia ad Misericordiam divinam, & æternum Patrem perceperit, nimirum tres sequentes. 1. Ut Angelus de Cælo missus eum consolaretur, ostendendo ei, quanta in universum genus humanum cominoda, quanta in ipsum Christum gloria, & quantus in Patrem æternum Honor reduntaturus esset, si Calicem Passionis oblatum exhausisset. 2. Ut adeò confortaretur, atque ad exhauriendum Passionis calicem animaretur, ut non expectans Hostium adventum ultro illis occurreret, atque ad Discipulos dixerit: *Surgite eamus.* 3. Ut admirandam semper Pacem, & animi æquitatem toto Passionis tempore retineret, neque ullum unquam

unquam aut commoti, aut tristioris animi indicium amplius præferret.

Confidera II. Quàm præclari sint hi fructus, & tibi etiam vel maximè oprandi, ut qui, sicut Servatoris Officium in procuranda Proximi salute inuitandum suscepisti, ita merito nihil aliud, quàm Cruces & Tribulationes sperare possis; at quas proinde generoso pectore supportandas prædictus modus non modicum tibi perinde ac Christo, robor ac stimulum addet.

Confidera III. An tu ejusmodi hactenus effectus experis, & quomodo deinceps saltem eisdem per praxin sedulitatis supradicti modi procurare velis. Colloquium.

Videri etiam potest Masenius. fol. 301.

Conclusiones.

I. Ergo in aduersis tuis memento Sententiæ 2. Par. 20. Josaphat prolatæ, & dic cum ipso: *DEVS noster, in nobis non est tanta Fortitudo, ut possimus huic multitudini resistere, qua irruit super nos. Sed cum ignoremus, quid agere debeamus, hoc solum habemus residui, ut oculos nostros dirigamus ad te.*

II. Ergo audi consilium pij Ascetæ l. 3. c. 30. in Persecutione Christi sic te adhortantis: Fili, ego Dominus confortatus in die tribulationis. Venias ad me, cum tibi non fuerit bene. Hoc est, quod maximè Consolationem impedit, quia tardius te convertis ad Orationem; nam antè, quam intentè roges, multa interim solatia quaris, & recreas te in externis, ideòque fit, ut parùm omnia profint, donec ad te venias, quia ego sum, qui eruo sperantes in me, nec est extra te valens auxilium, neque utile consilium, sed neque durabile remedium.

III. Ergo adveniente tribulatione dic cum eodem Apostolo l. 3. c. 29. Et nunc quid inter hoc dicam? Domine, secundum voluntas tua. Ego bene merui tribulari & gravari. Oportet me pati, utique, ut sustineam, & utinam patienter! donec transeat Tempestas, & melius fiat.

Legatur etiam lib. 3. de imit. c. 50. & per tertium modum oprandi percurratur.